

Mục Thần Ký - Chương 2

Tư bà bà lôi kéo hấn hào hứng hướng trong thôn đi, cười nói: "Đừng xem, nhanh lên tới, hôm nay là người lễ lớn! Thôn trưởng, Mã gia, đều đi ra!"

Trong thôn dấy lên lửa trại, thôn trưởng lại bị người dùng cang cứu thương mang ra ngoài, trầm giọng nói: "Tứ Linh đều tìm đến?"

"Đều tìm đến."

Cụt một tay Mã gia kéo tới một đầu dài mấy trượng đại xà, màu xanh biếc, cũng còn sống, hiện ra mùi tanh, chỉ là bị Mã gia một tay nắm bảy tấc, không thể động đậy.

Cầm điếu thợ rèn thì đem tới một đầu đại điếu, con chim lớn kia so cầm điếu còn cao lớn hơn một chút, nhưng là bị trói chặt cánh cùng hai chân. Cái kia đại điếu gãy dựa lúc, lông vũ bên trong lại có ánh lửa bay ra, lớp bớp rung động, rất là dọa người.

Người mù thì chuyển đến một cái so mặt bàn còn muốn lớn cự quy, đầu này cự quy không biết sống bao nhiêu năm, mai rùa đều lật lên màu vàng kim. Cự quy tứ chi đều núp ở trong vỏ, thỉnh thoảng len lén nhô ra một cái móng vuốt, Tần Mục nhìn thấy móng của nó nhô ra vỏ, móng vuốt bên dưới liền sinh ra hơi nước, dường như có thể đem đầu này Kim Quy nâng lên, điều khiển hơi nước bỏ trốn mất dạng.

Mục Thần Ký - Chương 2

Chỉ là Kim Quy bị người mù dùng lưỡi câu xuyên lại lỗ mũi, không thể chạy trốn.

"Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, cái này Tứ Linh máu mặc dù không cách nào lấy tới, chẳng qua dùng Thanh Giao xà, Thiết Cốt hổ, Lôi Điều cùng Kim Quy thay thế, cũng có thể luyện ra một chút linh huyết đến, đầy đủ dùng."

Thôn trưởng hướng trong thôn đồ tể nhẹ gật đầu, đồ tể nhếch miệng cười cười, hai tay chống mà tiến lên, hắn là cái chỉ còn lại có nửa người trên hán tử, phần eo phía dưới bị người chém đứt, vết thương vuông vức.

Bốn chiếc vạc đặt ở Thanh Xà Thiết Cốt hổ Lôi Điều cùng Kim Quy trước, đồ tể một đao một cái, cho những này mảnh thú lấy máu, qua không lâu, bốn cái con mồi máu tươi chảy hết.

"Dược sư." Thôn trưởng nói.

Trong thôn dược sư tiến lên, hắn không có mặt, trên mặt da tựa hồ là bị người cắt xuống, cùng một chỗ cắt đi còn có cái mũi của hắn, cùng hé mở miệng môi trên môi dưới, là trong thôn xấu xí nhất kẻ đáng sợ, chẳng qua Tần Mục thì cảm thấy dược sư gia gia là trong thôn đối với hắn rất hòa ái người.

Dược sư tiến lên, lấy ra bốn mảnh kỳ lạ lá cây màu đỏ, mỗi cái lá cây bên trên đều có một khóa tuyết trắng trũng côn trùng. Dược sư tại

Mục Thần Ký - Chương 2

mỗi cái trong vạc mỗi bên quăng một chiếc lá, liền thấy trứng côn trùng phá vỡ, tằm trùng nằm ở trên phiến lá uống máu.

Những này tằm trùng thấy gió liền lớn, uống máu càng nhiều, thân thể liền càng lớn, rất nhanh bốn chiếc trong vạc máu đều bị uống cạn, mỗi miệng trong vạc đều còn lại một cái lại mập lại lớn côn trùng.

Dược sư bắt đem giồng muối đồng dạng màu trắng tinh bột rơi tại trong vạc, Tần Mục nhìn thấy bốn đầu lại mập lại lớn côn trùng vậy mà tại nhanh chóng thu nhỏ, không khỏi tám tắc lấy làm kỳ lạ.

Sau một lúc lâu, dược sư đem bốn đầu côn trùng nhặt lên, mỗi đầu côn trùng đều chỉ có lớn chừng bàn tay. Chỉ thấy hấn lấy ra bốn cái chén sứ trắng, bắt lấy một cái côn trùng dùng sức vắt, cái kia côn trùng chi chi gọi, miệng bên trong chảy ra một chén hồ phách óng ánh sáng long lanh huyết tương.

Dược sư bắt chước làm theo, đem mặt khác ba cái côn trùng trong bụng máu nặn ra, đem bốn cái chén đặt ở Tần Mục trước mặt, lắc đầu nói: "Dù sao không phải chân chính linh thú, có thể đề luyện ra linh huyết chỉ có ít như vậy."

"Mục nhi, trong thân thể có giấu bảy đại bảo khố, Linh Thai, Ngũ Diệu, Lục Hợp, Thất Tinh, Thiên Nhân, Sinh Tử, Thần Kiêu, cái này bảy đại bảo khố trời sinh chính là bị phong bế, giống như là bị phong bế lên bảo tàng, bởi vậy được xưng bảy đại thần tàng."

Mục Thần Ký - Chương 2

Thôn trưởng thanh âm mang theo vài phần uy nghiêm, tại lửa trại chiếu rọi, khuôn mặt lúc sáng lúc tối, trầm giọng nói: "Bảy đại thần tàng ở vào phong bế trạng thái, cần võ giả tự mình mở ra, ngăn cản võ giả mở ra thần tàng chướng ngại chính là tường, Linh Thai tường, Ngũ Diệu tường, Lục Hợp tường, Thất Tinh tường, Thiên Nhân tường, Sinh Tử tường, Thần Kiêu tường. Phá vỡ cái này bảy tường quá trình, xưng là phá tường."

Cụt một tay Mã gia nhẹ nhàng vuốt ve Tần Mục đầu, cười nói: "Tường không phá nổi, liền không cách nào tu luyện. Có người trời cao chiếu cố, vừa ra đời Linh Thai tường chính là phá, trời sinh liền mở ra Linh Thai thần tàng, loại thể chất này, được xưng linh thể, trời sinh thần phù hộ, là tu luyện hạt giống. Nắm giữ linh thể người, thiên phú muốn so người bình thường cao hơn nhiều vô số, tu luyện làm ít công to. Linh Thai có bốn loại thuộc tính, bởi vậy linh thể cũng có bốn loại, Thanh Long linh thể, Bạch Hổ linh thể, Chu Tước linh thể, Huyền Vũ linh thể. Muốn kiểm tra có phải là hay không linh thể, liền cần cái này Tứ Linh huyết."

Dược sư nói: "Nếu như ngươi là Thanh Long linh thể, uống vào Thanh Long linh huyết về sau, liền sẽ kích thích Thanh Long chi khí. Mã gia chính là Thanh Long linh thể."

Cụt một tay Mã gia cười ra y phục, mình trần đứng tại Tần Mục trước mặt, quay người đưa lưng về phía hắn, khẽ quát một tiếng.

Tần Mục lập tức nhìn thấy Mã gia phía sau hiện ra một đạo thanh

khí, từ xương cùng thẳng tới cái ót, thanh khí dần dần biến hóa, biến thành một đầu Thanh Long, vẩy râu rõ ràng rành mạch, một đầu vuốt rồng kéo dài đến Mã gia cụt một tay, còn có hai cái vuốt rồng quấn quanh ở Mã gia trên hai chân.

"Đây chính là Thanh Long linh thể."

Cụt một tay Mã gia mặc quần áo: "Tư lão thái bà là Bạch Hổ linh thể."

Tư bà bà lườm hắt một cái, nói: "Lão nương cũng không cỏi y phục tiện nghi các người những lão quý này. Ta dùng khí hiện hình cho Tần Mục nhìn xem."

Nàng thân thể hơi rung, phía sau mơ hồ truyền đến một tiếng hồ gầm, một đầu trượng hai điều tình Bạch Hổ như ẩn như hiện xuất hiện ở sau lưng nàng.

"Trong thôn tất cả mọi người, đều là linh thể. Năm đó chúng ta đã từng vinh quang qua, nhưng bây giờ chỉ bất quá đều là một đám vừa già lại phế lão đầu tử lão thái bà."

Tư bà bà cười nói: "Chúng ta những này tàn lão phế không có gì có thể đưa cho người, cái này bốn chén Tứ Linh huyết chính là kích thích linh thể tài liệu, nếu như người là Bạch Hổ linh thể, uống xong Bạch Hổ linh huyết liền sẽ kích thích người Linh Thai bên trong Bạch Hổ chi khí, nếu là Chu Tước linh thể, Chu Tước linh huyết liền có thể đề người Linh

Mục Thần Ký - Chương 2

Thai bên trong Chu Tước chỉ khí sinh động. Huyền Vũ linh thể cũng là như vậy."

"Uống đi."

Thôn trưởng, Tư bà bà đám người đồng loạt hướng Tần Mục xem ra, lộ ra vẻ chờ mong.

Tần Mục trong lòng bồn chồn, mặc dù hắn đi theo được sư học tập hái thuốc luyện dược thời điểm cũng bị rút không biết bao nhiêu vật kỳ quái, nhưng đều không có lần này kỳ quái.

Hắn bung lên một cái chén sứ trắng, bên trong linh huyết nóng, là một chén Chu Tước linh huyết, Tần Mục uống một hơi cạn sạch, chỉ cảm thấy một đạo hỏa tuyến vào cổ họng, thẳng tới toàn thân, để hắn trong thoáng chốc cảm thấy mình trong cơ thể dường như đốt lên hừng hực liệt hỏa, thiêu đến máu của mình đều phảng phất muốn sôi trào đồng dạng.

Sau một lúc lâu, loại này thiêu đốt cảm giác tán đi.

"Câm điếc, hắn là Chu Tước linh thể ư?" Thôn trưởng hỏi.

Câm điếc thọt rên lắc đầu.

Thôn trưởng nói: "Tần Mục, tiếp tục."

Tần Mục ấn xuống cái thứ hai chén sứ trắng, bên trong là Bạch Hồ

Mục Thần Ký - Chương 2

linh huyết, uống đến trong miệng phảng phất là tại uống trộn lẫn lấy vụn sắt đồng trấp nước thép, chát chát, đau đớn, nhập thể về sau toàn thân đều là đau đớn cảm giác. Không lâu, đau đớn cảm giác biến mất.

"Không phải Bạch Hồ linh thể." Tư bà bà lắc đầu, có chút thất vọng.

"Tần Mục, chén thứ ba." Thôn trưởng trầm giọng nói.

Tần Mục uống xong chén thứ ba đại Thanh Xà đề luyện ra Thanh Long linh huyết, cái này chén linh huyết để hắn chỉ cảm thấy cơ bắp lại trống lại trống, huyết dịch lại trống lại trống, ngũ tạng lục phủ bị chen lẫn khó chịu, chẳng qua sưng tấy cảm giác cũng rất nhanh biến mất.

Mã gia lộ ra vẻ thất vọng, lắc đầu nói: "Không phải Thanh Long linh thể."

"Như vậy nhất định là Huyền Vũ linh thể." Dược sư hiếm thấy lộ ra vẻ tươi cười, gương mặt có vẻ càng thêm dữ tợn.

Tần Mục uống vào cuối cùng một chén Huyền Vũ linh huyết, Huyền Vũ linh huyết để hắn thân thể nhẹ nhàng, phảng phất ngâm đến trong nước sông, nhưng mà loại cảm giác này cũng rất nhanh biến mất.

"Hắn cũng không phải Huyền Vũ linh thể." Dược sư lắc đầu.

Lửa trại cái khác các thôn dân đều trầm mặc xuống, đồ tể nói: "Nói như vậy, hắn chính là bình thường người bình thường."

Mục Thần Ký - Chương 2

Tư bà bà đột nhiên rơi lệ, nức nở nói: "Chúng ta đều già, phế đi, chúng ta nếu như chết rồi, hắc sống không nổi, nơi này nguy hiểm như vậy, hắc một ngày đều sống không nổi. . ."

Tần Mục lôi kéo tay của nàng, thấp giọng nói: "Bà bà, đừng khóc, bà bà cùng gia gia đều là người tốt, cũng sẽ không chết. . ."

"Người tốt? Hắc hắc. . ."

Mã gia tự giấu cười một tiếng, nói: "Chúng ta những này phế nhân bị bức ép đến đại khư bên trong, kéo dài hơi tàn sống đến bây giờ, đại khư quá nguy hiểm, không có chúng ta, Mục nhi quả thực rất khó sống sót. Chúng ta hắc là đem hắc đưa ra đại khư, bên ngoài an toàn rất nhiều. . ."

Đồ tể lạnh như băng nói: "Đưa hắc ra ngoài, chúng ta sẽ bị kẻ thù phát hiện, đều sẽ chết, hắc cũng sẽ bị chúng ta liên lụy, cũng sẽ chết."

Tàn Lão thôn lần nữa trầm mặc xuống. Đột nhiên thôn trưởng nói: "Tốt."

Tư bà bà buồn bực: "Cái gì tốt?"

Thôn trưởng lộ ra nụ cười: "Ta nói thể chất của hắc tốt, là mầm mống tốt."

Đồ tể, dược sư bọn người là khê giạt mình, không rõ nó ý, thôn

Mục Thần Ký - Chương 2

trưởng cười nói: "Ta cảm thấy Mục nhi hẳn là một loại khác thể chất, kết hợp tứ đại thể chất sở trường Bá thể!"

"Bá thể?" Tư bà bà đám người lộ ra vẻ nghi hoặc, bọn hắn đều là kiến thức rộng rãi hạng người, nhưng là cũng không có nghe nói qua Bá thể cái tên này.

"Đúng, là Bá thể."

Thôn trưởng cười nói: "Phổ thông linh huyết rất khó kích thích Bá thể, cần tập hợp đủ chân chính tứ đại linh thú chi huyết, mới có thể để cho Bá thể hiển hiện ra. Đại khư bên trong không có tứ đại linh thú, nhưng là linh thú hậu đại nhưng cũng không khó tìm, các người tiếp tục bắt mãnh hổ đại xà, luyện ra linh huyết, uống đến nhiều, tự nhiên có thể đem hắn Bá thể kích phát ra tới."

Thôn trưởng rất có uy tín, trong thôn thiếu cánh tay cụt chân lão đầu lão thái thái nghe đều rất là vui vẻ, Tư bà bà cười nói: "Ngày mai ta cũng cùng chết người què đi bắt lão hổ! Mục nhi, người cũng đi ngủ sớm một chút, ngày mai còn muốn uống linh huyết!"

Mọi người tán đi, được sư cùng cầm điếu thợ rèn đem thôn trưởng đưa về gian phòng, cầm điếu rời khỏi, được sư cũng chưa đi, thấp giọng nói: "Chưa từng có Bá thể."

Thôn trưởng gật đầu: "Là ta tùy ý miệng nói. Ta không nói như vậy, người trong thôn đều rất khó sống sót."

Mục Thần Ký - Chương 2

Dược sư giặt mình. Tàn Lão thôn thôn dân đều có lai lịch, nhưng đều bị bức phải không thể không đi vào đại khư đi tới Tàn Lão thôn, kéo dài hơi tàn, bọn hắc vốn là oán trời oán đất oán thương sinh, oán khí quá nặng, có thể sống đến bây giờ, không thể không nói Tàn Mục cũng có công lao.

Chính là cái này tay chân hoàn chỉnh tiểu oa nhi đến, tách ra trong lòng mọi người oán khí, mọi người nuôi dưỡng Tàn Mục lớn lên, đều đem cái này tiểu nam hài xem như tự mình người thân nhất, Tàn Mục duy trì lấy Tàn Lão thôn thôn dân yếu ớt tâm linh.

Nếu như các thôn dân biết Tàn Mục chỉ là bình thường nhất thể chất, không cách nào một mình tại đại khư bên trong sống sót, chỉ sợ bọn gia hỏa này đều sẽ mất không chế, không biết sẽ tạo ra chuyện gì nữa.

Dược sư mặt không chút thay đổi nói: "Nhưng là người lừa không được cả một đời, chúng ta sớm muộn đều sẽ chết già, chỉ còn lại có Tàn Mục."

"Cho nên người đừng nói cho hắc chưa từng có Bá thể, vĩnh viễn cũng không cần nói cho hắc biết."

Thôn trưởng trầm giọng nói: "Để hắc tin tưởng, hắc chính là độc nhất vô nhị Bá thể!"

Dược sư giặt mình, tỉ mỉ nhìn một chút khuôn mặt của hắc. Thôn

Mục Thần Ký - Chương 2

trưởng gương mặt tại mờ tối dưới ngọn đèn có vẻ đặc biệt có mị lực, cười nói: "Ta muốn thấy nhìn, một người bình thường tại không gì so sánh nổi tín niệm bên dưới có thể hay không siêu phàm thoát tục, làm ra chúng ta những này linh thể cũng không làm được sự tình đến! Nói không chừng tương lai, hẳn thật sự có thể đi ra một đầu phàm thể tức Bá thể con đường đến!"

Dược sư ngân ngo: "Phàm thể tức Bá thể?"

Thôn trưởng trọng trọng gật đầu: "Chỉ cần có tín niệm, phàm thể tức Bá thể!"